SVOBODNÉ ÚJEZDSKÉ LISTY

Vánoční vydání

14

prosinec 2014 **čtvrtletní vydání**

Hanebná cenzura Újezdského zpravodaje - iniciátorka tohoto časopisu.

Obsah stran:

1. strana
- obsah
- slovo úvodem

2. strana
- ANO, všechno bude! Jinak.
- Dny zrady
- Odborník
- Proč potřebuje ANO Slezáka?

3. strana
- Jako v osmačtyřicátém
- Ostuda
- Na slovíčko s šéfem ochranky V. Havla

4. strana
- Občanský odpor na „Megaztrátu“
- ANO, prostě otčenáš

5. strana
- A k čemu to je?
- Jak jsem z podpalubí sledoval, co se děje na kapitánském můstku

6. strana
- Teatro filodrammatico
- Listopadové rozjímání
- Mikulardář opět naděluje

7. strana
- O farmářské bídě, holosečích a bezpečném přechodu
  - Farmářské trhy v Újezdě nad Lesy
  - Újezd nad Lesy nebo nad holosečemi?
  - Bezpečný přechod

8. strana
- Veselý cyklista
- I s handicapem se dá vítězit

9. strana
- … dokončení ze strany 8
- Cyklo rallye „Z Rohožníku přes Rohožník na Rohožník“
- Bravo, klubovny se pohnuly

10. strana
- … dokončení ze strany 9
- Čepičkář

11. strana
- Mýtus o nutném konfidentství dostává trhliny

12. strana
- Poděkování místních soukromníků
- O Štědrém dnu
- Vánoce
- Kouzelný zvoneček

Dobrý den, vážení občané!

Na úvod bych chtěl poděkovat za kandidátku SÚL a Patrioti za Vaše hlasy. Získali jsme sice „jenom“ jeden mandát, ale spolu s Otevřeným Újezdem jsme byli jediné volební uskupení z roku 2010, které obhájilo jak procenta, tak mandáty. Zbylé kandidátky (ODS, KSČM, TOP 09, ČSSD) ztratily nejen mandáty, ale třeba i 50% voličů. Vezmeme-li v úvahu, že letos přišlo k urnám méně občanů, kandidovalo více subjektů, z toho dva dotované miliardáři (Babiš - ANO, Passer – Hnutí pro Prahu) a my neměli celé čtyři roky možnost z opozice příliš mnoho ovlivnit, JE výsledek úspěchem. Mnohokrát děkujeme.

A proč opět vychází SÚL?

V minulém čísle jsem avizoval, že časopis už pravděpodobně nevyjde. Po ustavující schůzi zastupitelstva však bylo mnoho občanů tak rozčarováno z komedie, kterou předvedla nová koalice, že mě oslovilo s přáním, abych ve vydávání pokračoval. A když prosincový ÚZ opět porušil základní novinářská pravidla pro vydávání časopisu z veřejného rozpočtu, bylo definitivně rozhodnuto. Souhlasil jsem ale s podmínkou, že další čísla budou tvořena občany.

Vznikla proto redakční rada a ta otevírá tvorbu „radničního“ časopisu, financovaného ze soukromých kapes, všem. Občané, neváhejte nás kontaktovat s dotazy, názory, fotografiemi, tématy atd., rádi Vás přizveme k tvorbě časopisu.

Přeji vám hezké Vánoce a v příštím roce časopis …, ale nic, nechte se překvapit.

Petr Duchek

ANO, všechno bude! Jinak.

Během přestávky zasedání ustavujícího zastupitelstva mi nová koalice z ničeho nic oznámila, že budu členem kontrolního výboru. Právě mě prý dopsali do základní kostry koaliční smlouvy, která visí u dveří divadelního sálu na nástěnce. Šel jsem se podívat. Bylo to tak. O tuto funkci jsem ale nikdy žádný zájem neprojevil, ani jsem se vůbec nikdy s nikým o ní nebavil. Pomyslil jsem si, že mě chce nová koalice alibisticky opít lízátkem a svoje jméno přeškrtl.

Když skončila přestávka, hnutí Ano mě navrhlo veřejně. Odmítl jsem a navrhl za sebe J. Lameše, jehož výhodou je, že ať mu dáte jakýkoliv papír (fakturu, smlouvu apod.), okamžitě mu docházejí souvislosti. Tady předražený kubík, zde musí být výběrové řízení, tahle faktura je malá domů, tohle usnesení rady MČ je nedodržené apod. A navíc v kontrolním výboru už v minulosti i pracoval. No ale on koalicí zvolený nebyl!

„Říkal/a jsem Vám, že ještě budete koukat, co ANO předvede," přišlo mi během jednání několik podobných smsek. Nechtělo se mi tomu věřit. ANO mi ale předvedlo, co znamená po „babišovsku" řídit stát jako firmu. Nebavit se a rozhodovat. Především i za jiné. Člověk je jen ekonomická jednotka. Pak ale stát neřídí demokracie.

Start se tedy nové koalici příliš nepovedl. Modlím se, aby to bylo jen z amatérské nevychovanosti.

Petr Duchek

Dny zrady

Začaly předvolebním časopisem místní ČSSD. „Všechno jsme zařídili my, především Jan Slezák a Karla Jakob Čechová z TOP09, zatímco starosta Roušar měl jiné priority," znělo z článků sociálních demokratů samolibě. „Starosta má shánět finance a to mu moc nešlo," prozřel najednou po 4 letech společného rozhodování všech tří i místostarosta Slezák.

Týden po volbách se v tiskové zprávě vyjádřila i K. J. Čechová: *„Za nastalé situace pro nás neexistuje jiný partner než Otevřený Újezd."* Leč za 14 dní už to viděla jinak. Jako by ji nějaký padlý anděl vnuknul myšlenku na obětního beránka, hodila P. Roušara i s Otevřeným Újezdem přes palubu a kývla na nabídku být v koalici s ANO i s J. Slezákem. Ovšem jen tehdy, bude-li opět místostarostkou. A tak zatímco Jidáš zradil za 30 stříbrných, Karla zradila rovnou za 30 tisíc měsíčně. Však také na prvním zasedání zastupitelů zesinala nenávistí, když zazněl návrh na dočasné snížení mzdy pro opětovně zvolené místostarosty (Čechová, Slezák) do doby, než přinesou do Újezda slibované miliony. Zdravá barva „podrazáčka" se jí však do tváře vrátila hned po té, co jí byl třicetitisícový žold schválen nejtěsnější většinou 9 hlasů, a to i díky jejímu vlastnímu hlasu.

Duo Karla a Honza se tak zřejmě domnívá, že se prachobyčejnou a zbabělou zradou za celé čtyři roky očistilo a zbavilo odpovědnosti. Ale tak tomu není. Oba se starostou 4 roky jedli a hodovali unisono. Ani jednou nehlasovali proti němu. Na takový veletoč musí mít člověk možná i pět žaludků. Zřejmě je ale má i místní hnutí ANO.

Hned po složení slibů zastupitelů na úvodním zastupitelstvu bez uzardění porušilo významně jednací řád. Suše oznámilo a rovnou si i odhlasovalo, že interpelace, které jsou nedílnou součástí Jednacího řádu ZMČ a každého zasedání zastupitelstva, PROSTĚ nebudou. Totalitní choutky poprvé bouchly do stolu. Podruhé, když nová koalice v čele s ANO zamítla i diskusní příspěvky občanů. A potřetí, když bylo ANO opakovaně občany dotázáno na nutnost vzetí J. Slezáka do koalice, oznámil nový starosta Z. Růžička: „Prostě ho potřebujeme." A víc se už neobtěžoval vysvětlit. Bravo! Hned na začátku tím místní ANO oznámilo, že ač má jejich hnutí i primátorku, je příliš neschopné zajistit v pěti totéž, co zajistí jeden. Pak je ovšem otázka, proč vůbec kandidovali.

Tak takhle se dělá politika. Po pěti letech v ní jsem konečně pochopil, že pravda už skoro nikoho nezajímá. Stačí lhát, podrážet či rozdávat koblihy s perníky.

Petr Duchek

Odborník

24. listopadu jsem na ČR Plus v pořadu „Pro a proti" vyslechl rozhovor o rozvoji v Praze, kde jedním ze dvou diskutujících byl Jan Slezák, osoba dobře známá v Újezdě nad Lesy. Byl představen jako předseda klubu zastupitelů ČSSD na magistrátu. Ponechám stranou vlastní obsah diskuze, protože si netroufám posuzovat věci, do kterých dobře nevidím. Naopak p. Slezák vystupoval jako obvykle suverénně.

Za pár dní nato byl p. Slezák těsnou většinou zvolen na magistrátu předsedou Výboru pro územní rozvoj a plán.

Vraťme se kousek zpátky: po listopadu 1989 se dal na politiku a po roce 2000 se postupně vypracoval přes funkci starosty Újezda nad Lesy až na radního přes školství na magistrátu.

Teď je pro změnu odborníkem na rozvoj Prahy. Jistě by bylo žádoucí, aby nás seznámil s tím, jakou má kvalifikaci k vykonávání takovéto odborně náročné a odpovědné funkce.

Je všeobecně známo, že koncem 80. let velel pohotovostní jednotce VB určené k potlačování demonstrací. K tomu jistě absolvoval komunistickou policejní školu. Přesvědčil jsem se osobně na demonstracích při Palachově týdnu v lednu 1989 a můj syn při demonstraci 17. listopadu 1989, že ho tuto profesi naučili dobře.

Tragikomické je, že byl opět povýšen zrovna ve dnech výročí listopadu.

Ve vedení MČ Újezd nad Lesy byl nepřetržitě, ať už vládla v této MČ ODS, Otevřený Újezd, nebo nyní ANO a říká se, že je nepostradatelný pro Újezd nad Lesy snad kvůli shánění financí. Proč tedy na rozdíl od jiných srovnatelných aglomerací nejen v Praze, ale kdekoli v ČR, se Újezd n/L neustále potýká a Úřad MČ stále zdůrazňuje kritický nedostatek finančních prostředků, které stěží stačí např. na ucpání děr v komunikacích, o jejich definitivní úpravě ani nemluvě?

Marcel Marek

Proč potřebuje ANO Slezáka?

Kolem ANO se pohybuje nezvykle mnoho lidí spojených s StB. Například Libor Široký z X. správy a z 3. odd. 4. odboru potíral vnitřního nepřítele a udržoval velmi úzké vztahy s V. správou KGB, dále člen pražského hnutí ANO major StB Josef Kubů, prokurista z impéria Agrofertu, nebo pražská šéfka hnutí ANO Radmila Kleslová (roz. Bartheldyová), podporučice z 23. odboru rozvědky StB, kde byli lidé připravováni na aktivity v zahraničí pod jinou identitou. Tato dáma byla vedena pod krycím jménem LIA (viz podsvazek nelegální rozvědky č. 447 s číslem průkazu 240361). Samozřejmě se hájí, že je v evidenci nevědomě. Možná ano, možná ne. Nicméně je zvláštní, že ještě jako členka ČSSD „náborovala" lidi do hnutí ANO.

Je tedy spojenectví místní ČSSD reprezentované důstojníkem Slezákem z PP SNB a újezdského ANO jen jakási podivná politická náhoda, nebo jde ve skutečnosti o představení dobře placených loutek?

Petr Duchek

Jako v osmačtyřicátém

V jednacím řádu (JŘ) zastupitelstva jsou v ČÁSTI VIII, v § 22 pevně zakotveny interpelace (dotazy, připomínky a podněty občanů) jako nedílná součást programu každého zasedání. Přesto jsme na prvním zastupitelstvu byli svědky toho, že JŘ pro novou koalici neplatí. Při schvalování programu zasedání si prostě odhlasovala, že poruší JŘ a interpelace nebudou (stejně jako body „Diskusní příspěvky občanů" a „Různé"). Zdůvodnění bylo neuvěřitelné, skoro až demagogické.

ČSSD J. Slezák: „ … jednací řád není nadřízen jednání tohoto zastupitelstva …," čímž jsme se jinými slovy z úst staronového místostarosty dozvěděli, že JŘ není třeba dodržovat. Bravo! Reakce v sále na sebe nenechaly dlouho čekat.

Občané: „Hajzlové … K čemu tady vlastně jsme? … K čemu je to ANO? …

Držte hubu občani! … To je drzost … Hlavně, aby to vysvětlila ta vítězná strana … Občani, jdeme domů! … Že se nestydíte … Prostě to zařídíme …," A následoval posměšný potlesk občanů.

Na cenzurní praktiky J. Slezáka s K. J. Čechovou už jsou mnozí zvyklí, ale že v rozporu s vlastní rétorikou zařízne komunikaci s občany a opoziční částí zastupitelstva i hnutí ANO, bylo překvapivé. Přitom v radě MČ neusedli žádní nováčci, ale zkušení mazáci. Místostarostové Slezák, Čechová i radní Punová už v radě MČ či obce seděli. Též radní Zátková má delší zkušenost z práce v komisi pro školství. Navíc na interpelaci může dotázaný odpovědět do 30 dní písemně. Tréma apod. tak nepřicházela v úvahu.

ANO, prostě to byla zvůle jako v osmačtyřicátém.

Petr Duchek

Na slovíčko s šéfem ochranky V. Havla

Zeptal jsem se pamětníka a člena prověrkových komisí Františka Kollmana, jak on se s odstupem 25 let dívá na skutečnost, že Jan Slezák byl opět zvolen místostarostou MČ Praha 21.

Františku, Vy jste znám jako velký bojovník proti bezpráví a diktatuře. Jak na Vás působí skutečnost, že představitelé ANO zvolili J. Slezáka místostarostou?

To je prostě strašné. Jde o plivnutí do tváře naší demokracie.

Vy často mluvíte s lidmi, jaký mají názor na tuto volbu?

Jednoznačně negativní. Nikdo ze slušných lidí nechápe, jak je možné, že takový člověk je stále v politice. I když některým to nevadí. Měl jsem možnost po volbách mluvit s novou místostarostkou Čechovou, která mi na otázku, jak může s takovým člověkem sedět v radě, odpověděla, že je to slušný člověk a že je s ním vždy dohoda.

Jaký je Váš názor na toto velmi překvapivé hodnocení?

No já si tedy nemyslím, že je Slezák slušný člověk. Jako pamětníkovi a majorovi polistopadové policie mi vadí, jak překrucuje minulost a nestydatě o ní lže.

Můžete uvést nějaký konkrétní příklad?

Například k tvrzení, kdy svůj díl viny na Palachově týdnu odmítá se slovy: „Jak víte, že demonstranty bili lidé z mé roty," mohu rezolutně říci: „BYL TAM. Ať mi přijde říci, že tam nebyl." Stejně tak se musím smát jeho tvrzení, že „95% jeho práce byla škola." Vždyť on přímo kontroloval a vedl svoje podřízené do zásahů.

Co říkáte na tu jeho obehranou písničku, že prošel prověrkami a komisemi a nebyl shledán vinným?

A kdo byl shledán vinným? Mimo plk. Danišoviče nikdo! Všichni se dnes tváří, že tam nebyli a nic nedělali, že to dělali ONI, ti druzí. Ale každý soudný člověk by si měl položit otázku: „Kdo teda bil demonstranty a v lednu 1989 použil psy? Roboti? A velel jim počítač?

A váš výhled na toto volební období?

Pátráme po identitě muže v obleku, bez omezení kráčejícího v prostoru „masírky" demonstranta.

Prožil jsem toho opravdu hodně. Za svůj život jsem mockrát slyšel, jak byli oslavováni třeba i masoví vrazi a dávání všem za vzor, takže mě jen tak něco nepřekvapí. Újezd je ale můj domov a přál bych mu, aby ho vedli slušní lidé.

Děkuji Vám za rozhovor.

Jiří Lameš

Ostuda

V těchto dnech o p. Slezákovi psalo Metro, Reflex, MF Dnes i Lidovky, v nichž uvedl: „Já jsem o tom, co se dělo v lednu nebo říjnu 1989, mluvil několikrát a nikdy to nikdo nezveřejnil. My jsme s těmi zákroky nesouhlasili, ale byli jsme prostě vojensky organizovaní a museli jsme plnit úkoly, které nám byly dány. Tečka."

Dne 13. 11. 2014 proto vydavatel SÚL učinil p. Slezákovi nabídku:

Dobrý den, pane Slezáku!

Na serveru Lidovky.cz vyšel o Vás článek s několika Vašimi odpověďmi. V jedné z nich si stěžujete, že jste několikrát mluvil o lednu a říjnu 1989, ale nikdo nikdy Vaše slova nezveřejnil. Přijde mi zvláštní, že jste tedy nikdy nevyužil ke svému očištění alespoň Újezdský zpravodaj. Například za uplynulé čtyři roky jste nevyužil nejen ÚZ, ale nikdy jste neprojevil ani zájem reagovat třeba i v SÚL, které o Vás občas psaly. Přestaňme tedy chodit kolem horké kaše. Nabízím Vám možnost uveřejnění článku s Vaším pohledem na věc, bez cenzury, zcela zdarma, o rozsahu do 2000 znaků (to je 2x tolik co umožňuje zastupitelům ÚZ) pro připravované vydání vánočních SÚL. Jelikož nenabízím rozhovor, nebudou Vám tedy kladeny žádné otázky, abyste neměl pocit, že Vás někam někdo chce v odpovědích dostat. Uzávěrka bude k poslednímu listopadu. Vás bych tímto požádal, abyste odpověděl, zda nabídku využijete a mám prostor v časopisu pro Vás rezervovat, nebo nikoliv.

Děkuji za odpověď. Petr Duchek

Nabídka zůstala bez odezvy …

Jiří Lameš

Občanský odpor na „Megaztrátu“

Na ustavujícím zasedání zastupitelstva hl. m. byl dne 26. 11. 2014 dle Koaliční smlouvy (ANO, ČSSD a Trojkoalice) zvolen Jan Slezák nejtěsnější většinou předsedou Výboru pro územní rozvoj a plán s platem 81 tisíc. Před volbou se mohli vyjádřit občané hl. m. Prahy:

Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové!

Jmenuji se Petr Duchek a jsem občanem a zastupitelem MČ Praha 21.

Chci zde vyjádřit názor svůj a části občanů k návrhu na zvolení pana Slezáka předsedou výboru územního rozvoje a plánování.

Mnozí z vás už vědí, že pan Slezák velel první rotě Pohotovostního pluku SNB, která před pětadvaceti roky rozháněla poklidná vzpomínková shromáždění občanů například v říjnu či v lednu při Palachově týdnu. Zákroky byly tehdy provedeny i s použitím psů a často byly bezdůvodně brutální. Pamatuji si, jak na rohu Václavského náměstí a Vodičkovy ulice ležel na zemi muž, do kterého nepochopitelně několik příslušníků Pohotovostního pluku kopalo a řezalo ho dlouhými bílými obušky, aby jej po zmlácení zřejmě příslušníci StB odvlekli.

Za svoji velitelskou činnost se ale pan Slezák občanům nikdy neomluvil, neboť prý jenom plnil rozkazy. To by se možná dalo přijmout, pokud by se ovšem nejednalo o rozkazy naplňované opakovaně a v delším časovém úseku. A navíc z historie víme, že na plnění rozkazů se odvolávali například i dozorci koncentračních táborů. Opravdu je tedy v zájmu občanů Prahy, aby nad rozvojem jejich města dohlížel velitel bicího komanda?

Vážení zastupitelé, rozpomeňte se, že když v roce 2004 vyšla najevo Slezákova minulost, rezignoval na funkci radního. Jestliže tedy tehdy jeho minulost vadila, proč by dnes už neměla vadit? Jeho případné zvolení předsedou výboru bude mnohými občany vnímáno jako plivnutí do tváře demokracie.

Dále je s podivem, že si za předsedu odborného výboru chcete zvolit člověka, jehož jedinou známou kvalifikací je frekventant školy SNB. To opravdu zastupitelstvo hl. m. trpí zoufalou neodborností a není schopno navrhnout někoho jiného? Jste si opravdu jisti, že právě esenbácká kvalifikace je pro Pražany tou pravou volbou? Já tedy ne.

A na závěr si dovolím upozornit na možný závažný střet, pro který by v každé civilizované společnosti samotný návrh na zvolení pana Slezáka předsedou výboru nebyl vůbec možný.

Naše městská část, v které byl minulé volební období pan Slezák místostarostou a též MHMP čelí žalobě o 62 milionů za zmařenou investici související právě s územním rozvojem. V kauze se ale objevuje mnoho podivností. Těmi je například bydliště pana Slezáka v těsné blízkosti se sídlem žalující strany, anonymní akcionáři z Kypru a skutečnost, že Slezák bránil tomu, aby byly zastupitelům poskytnuty veškeré informace v této kauze atd. Domnívám se proto, že do doby vynesení rozsudku je tak naprosto nepřijatelné, aby jakoukoliv funkci na magistrátu zastával někdo, kdo bude před soudem vysvětlovat zmaření investice právě do územního rozvoje. **Děkuji za pozornost.**

Změnit projevem na poslední chvíli domluvené koaliční hlasování by se rovnalo zázraku. Ovšem mlčet by se rovnalo se zvolením Slezáka souhlasit.

Příznačné bylo, že před hlasováním hájil Slezákovu odbornost odsouzený Karel Březina z ČSSD. Jeho kvalifikací je prý to, že už ve stejné funkci byl (*pozn. jeden rok od mimořádných voleb do PS v roce 2013*). Slezák byl zvolen. Co tedy měla na mysli primátorka A. Krnáčová, když záhy po svém zvolení uvedla, že chce transparentní radnici bez vazeb na temnou minulost, je nejasné. Pan Slezák má minulost temnou až běda. Od „mlátiček“ až po všechny Megaztráty (Opencard, tunel Blanka, Rittig atd.).

Při hlasování se opozice standardně nezdržela hlasování a z poloviny hlasovala proti zvolení J. Slezáka. Malé zadostiučinění. Avšak zákulisní prosazování Slezáka na magistrátu a i v Újezdě zůstává nadále velmi podivné.

Jiří Lameš

ANO, prostě otčenáš

Ó místostarosto náš, jenž si tu i na magistrátu,
posvěť se vliv tvůj,
přijď úřad tvůj,
buď zvůle tvá
jak v radě, tak i v zastupitelstvu.
Úřad jak vést řekni nám již dnes
a odpusť nám naše předvolební sliby,
jakož i my odpouštíme Tobě s Karlou dny zrady,
a neuveď nás v pokušení svobodně myslet,
ale zbav nás myšlení demokratického.
Neboť Tvá je vláda věcí újezdských navěky.(?)
ANO.

Petr Duchek

A k čemu to je?

Možná si mnozí z vás řeknou, proč psát o událostech před čtvrtstoletím. Prostě proto, abychom věděli, jak reagovat na události současnosti. Mnozí vedoucí kádři se totiž z veřejného života nikdy nestáhli, nebo se vrátili v domnění, že je vše zapomenuto.

Bez obalu to vyjádřil při oslavách 17. listopadu i hudební klub Rock Café sídlící na Národní třídě nápisem na svém prodejním stánku v místě brutálního zákroku v roce 1989:

Zastřešení stánku s občerstvením Rock Café 17. 11. 2014

Budiž vám ale odpovědí i citáty amerického filosofa španělského původu Georga Santayana:

1. „Ti, kteří si nepamatují (neznají) svoji minulost, jsou odsouzeni k jejímu opakování."

2. „Každá živá duše vítá všechno, s čím si ví rady; to ostatní ignoruje nebo popírá."

3. „Náboženství ve své pokoře vrací člověku jeho jedinou důstojnost, totiž odvahu žít z minulosti."

pro SÚL nakreslila **Libuše Josefy**

Gerge Santayana (Jorge Agustín Nicolás Ruiz de Santayana y Borrás)
* 16. 12. 1863 Madrid
† 26. 9. 1952 Řím

Petr Duchek

Jak jsem z podpalubí sledoval, co se děje na kapitánském můstku

Tak jsem si ani „nezainterpeloval", mohl bych si povzdechnout po prvním veřejném zasedání nového zastupitelstva MČ, ale není to kupodivu povzdechnutí hořké. Sice bylo podivné, že nová koalice zahájila svoji činnost zrušením možnosti občanů zeptat se zastupitelů na cokoliv a byl z toho v sále poprask, ale přivedlo mě to k několika myšlenkám. Původně jsem měl v plánu interpelovat pana zastupitele Slezáka s otázkou, zda pokládá za vhodné ucházet se vzhledem ke své činnosti v roce 1989 opět o funkci v místní radě MČ. Naštěstí mi tuto otázku alespoň zodpověděl během diskuse, která proběhla těsně před jeho schválením do funkce místostarosty. Svědomí má čisté, komise, kterými prošel, na něm nic špatného neshledaly a tak, pravda, zbývá už jen ta poslední komise. Ta, která sice mele pomalu, ale jistě.

I rozhodl jsem se, že už nebudu pana Slezáka s podobnými otázkami nutit ke stále stejné odpovědi. Vlastně už pár let opakujeme to stejné, hrách na zeď házíme a tím se z celé „kauzy" stává jakýsi „folklór", který už lidi třeba ani nezajímá.

Teď možná někoho napadne: „Fajn, udělal za vším tlustou červenou čáru a řekl si, co jsme si, to jsme si," ale ono tomu tak není. Tlusté červené čáře povětšinou předchází určitá sebereflexe nebo tradičně řečeno pokání. A toho tu ani špetka není. Bohužel. Holt starého psa novým kouskům naučit nejde a co se v mládí naučil, k stáru jako když našel. Zanechám ale pro tuto chvíli přísloví a pojďme dál.

V oddíle „štěňat" máme takovou jednu zásadu, která by se dala trochu krkolomně popsat jako „bobřík mlčení na prošlé činy". Ono to zní, pravda, trochu hrozně, ale pokusím se o malé vysvětlení. Každý z nás občas něco provede, nechtíc něco rozbije nebo někomu ublíží a je jedno, jestli je ještě malý nebo už dospělý. Prostě se to stane každému. Potom většinou následuje omluva, domluva nebo i trest, ale když je vše vyřešeno a napraveno, už se o celé události nemluví. Žádné: „Pamatuješ si, co jsi před čtrnácti dny provedl?!", a podobně.

Já si tedy pro teď s dovolením udělím „bobříka mlčení na prošlé činy pana Slezáka" i bez jeho omluvy a o to bedlivěji si dovolím sledovat jeho činy nové.

A na závěr ještě malý poznatek. Stejně jako mnozí v sále i já jsem byl unaven délkou a místy i chaosem probíhajícího jednání. Ale právě během tohoto jednání jsem si uvědomil, jak je ta demokracie těžká a náročná. Kolik zarputilosti je často nutné vynaložit při hledání pravdy. Kde jsou ty „krásné" schůze, kdy všichni byli PRO, všechno rychle odsejpalo, nebyly žádné technické a faktické poznámky a diskuse se smrskla na pár nevinných otázek. A šlo se domů. Ale ač je ta demokracie holka náročná, je taky hezká, zajímavá a někdy i zábavná. Takže když při čtení jednoho dokumentu zazněla i původní hodnost pana Slezáka – nadporučík a pan Slezák řečníka opravil, že je kapitánem – měli bychom si přát, abychom se pod faktickým újezdským kapitánem příští čtyři roky nacházeli při plavbě raději na zábavním parníku „Přimátor Dittrich" než na Titaniku.

Honza Jacek

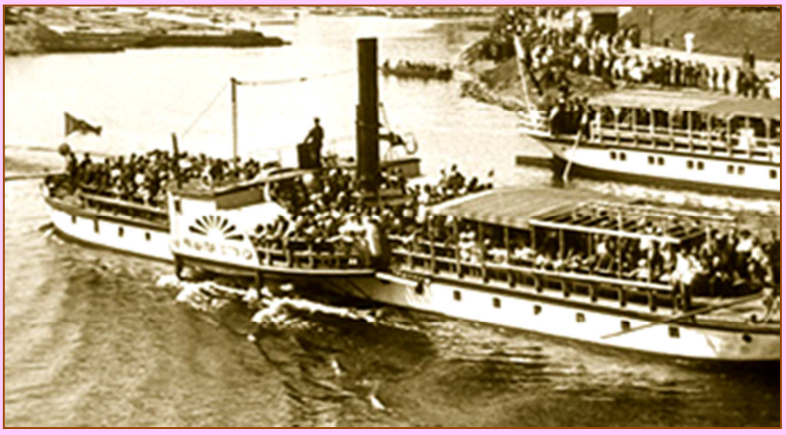

Dobová fotografie kolesového parníku Primátor Dittrich

Teatro filodrammatico

S přáteli jsem navštívil představení v místním divadle. Poprvé. Sál je pěkný, krásně vidíte ze všech míst. Scéna připravena, jen kostýmy občas neodpovídají uváděnému kusu.

Představení začíná trochu těžkopádně. Brzy si uvědomuji, že půjde o zajímavé pojetí. Režisér totiž sedí uprostřed mezi herci. Aktéři si ještě ujasňují některé svoje role a jde se do toho. Trochu nešťastné bylo vystoupení eléva souboru, který požadoval, aby se diváci nesmáli, neplakali, netleskali – zkrátka se nijak nevyjadřovali, a to ani po představení. Zajímavá byla role nápovědy. Neustále opravoval herce, pozorně sledoval čas a velmi kultivovaně předčítal připravené texty. Je to talent. Po přestávce se role ujímá hlavní hrdina a divákům je povoleno se projevovat, ale až po představení.

Režisér řídí dál svoji inscenaci maje po pravici primadonu souboru, které jeden z aktérů nabízí hlavní roli. Chvíle napětí – ale ona odmítá.

Scéna graduje, jiskří to replikami jako souboje mušketýrů. Divák je vtahován do děje, až se jeden neudrží a útočí na jednoho z herců, jehož výkon se mu zdá slabý. Ten mu odpovídá, že ještě nemá ujasněno, zda bude hrát, nebo se starat o divadelní zahrádku.

Nápověda se nenechá ostatními zahanbit. Co víc. Deklamuje, deklamuje a deklamuje. Jeho dlouhé monology jsou perfektně přečteny. Čas je poctivě střežen.

V dalším obraze vstupuje do hry sám režisér a přebírá hlavní roli. Dochází k vyvrcholení soubojem dvou matadorů souboru. Diváci nedbají zákazů a vstupují do hry. Primadona brání svého režiséra a dostává hlavní ženskou roli.

Představení se rychle blíží ke konci. Nestorka souboru dostala zaslouženou roličku. Všichni se objímají a radují, že představení skončilo dobře. Jen původní hlavní hrdina se jaksi „ztratil ...“ Inu režisér je starý mazák a své řemeslo umí. Představení držel pevně v rukách.

Škoda, že v přísálí nebylo pro diváky občerstvení. Snad příště.

Jóóó a jak se to představení vlastně jmenovalo?

USTAVUJÍCÍ SCHŮZE NOVÉHO ZASTUPITELSTVA A VOLBA STAROSTY V ÚJEZDĚ NAD LESY

Osoby a obsazení:

Režisér: **J. Slezák,** Primadona: **K. J. Čechová,** Hlavní role: **Z. Růžička,** Nestor souboru: **Z. Dastychová,** Nápověda: **M. Hartman,** Bojovník: **P. Duchek,** Elév souboru: **M. Čížek,** Váhavý herec: **R. Březina** a další členové souboru.

Ladislav Marek

Listopadové rozjímání

Jestliže někdy cestujeme jinými zeměmi, začínáme porovnávat. Osobně považuji za zajímavé zamyslet se nad tím, do jaké míry lze stanovit něco jako faktor dobrého pocitu nebo dobrého života pro tu nebo onu krajinu nebo dokonce pro to neb ono místo v podstatě po čtvrtstoletí od společenských změn, které se udály v roce 1989.

V současné době se skloňují ve všech pádech slova jako kompetence, profesionalita, Total Quality Management, ISO 9001, ale existují vůbec nějaké normy pro dodržování politických předsevzetí nebo politických slibů? Kdysi mě děsily prognózy, které tvrdily, že se naše životní úroveň srovná se západní Evropou za třicet i více let, teď se mluví o celých generacích. Takže osobně hodnotím situaci často podle toho, jak fungují jednoduché věci. Jestli je kvalitní chléb, jestli chování lidí je vstřícné, jestli je k dispozici pitná voda, jestli Vás nenechají úřady čekat celé hodiny a pak nakonec stejně nic nevyřídíte, jestli se můžete na něco spolehnout, když se dostanete do nesnází, a jestli Vás nechají jít, kam chcete, aniž byste byl sledován nebo podezírán.

Stále mám jakousi představu, že důležitou úlohu hraje to, jak se společnost chová k těm, ze kterých momentálně nemůže nic mít.

Čím méně znáte tamější jazyk, tím více jste nuceni vnímat očima a intuicí, a i to má smysl, po návratu si často říkáte, kam se doma poděl šarm a jakási nenucenost, bezprostřednost, názor a postoj ze základu se beroucí, který není ničím přichucen a přibarven. Vzhledem k množství přidaných látek bych se přimlouval za to, aby se již i v politice povinně označovaly přidané látky, a jako zvlášť nebezpečné by byly označovány sliby obsahující halucinogeny nebo psychotropní manipulace, případně esence a substance, které by produkt obsahovat neměl, a přesto by v něm byly. Mohlo by se začít něčím uchopitelným, např. E996 (otevřené dohadování se za zavřenými dveřmi), E977 (lezení někomu kamsi), E966 (kontaminace volebních slibů, atd.) Současně by každý politik měl absolvovat měření tlaku předvolebních slibů. Protože většina politiků je již nyní bezdušových, bude snadné použití běžného manometru na pneumatiky. Dále se bude porovnávat tloušťka peněženky politika rok po zvolení s tloušťkou peněženky průměrného občana, jakási obdoba měření tělesného tuku nebo BMI. Samozřejmě za tučný poplatek. Součástí bude osobní prohlídka, jestli dotyčný nemá pod dresem svého politického družstva pro jistotu oblečen ještě jeden kostým nebo snad původní dres. Toto může značně zpřehlednit orientaci v situaci, kdy je tolik kostýmů a vůní, kdy jsou již karty rozdány a čeká se na volenku mezi pikovou dámou a kulovým esem. Snad jen matematika nám jde kupodivu líp, dokážeme si už spočítat, kolik má kdo židlí.

Což se tak ještě zeptat rodné hroudy, co ona na to? Mnozí si mě berou do úst nadarmo, pravila hrouda, měli by ležet pět minut vedle mě, aby pochopili, snad by mě někteří mohli i odprosit, po dešti voním, to je můj jediný parfém.

Ivo Syřiště

LÉKÁRNA NA ROHOŽNÍKU

Živonínská 1630
Praha 9 - Újezd n/Lesy
Po-Pá 8-17

telefon: 281 973 160
lek.rohoznik@volny.cz

- výdej na recepty i volný prodej
- magistraliter příprava
- veterinární přípravky
- homeopatie

MIKULARDÁŘ OPĚT NADĚLUJE

Svatý Mikuláš si svou svatost nepochybně zasloužil, alespoň podle legendy tím, že vykoupil dvě dívky, které chtěl jejich tyranský otec prodat do nevěstince. Je to jistě krásný případ toho, jak peníze pomáhají. Kéž by tomu bylo tak ve všech případech. Všichni přece dnes říkají, jak pomáhají. Kdyby se ale alespoň 50% všech polistopadových předvolebních slibů splnilo, žili bychom jistě dávno v ráji. Je zapotřebí ale rekapitulovat, co dostali slušní lidé za posledních 25 let pod stromeček. Dárky si jistě zasloužili, vždyť byli většinou hodnější než ti ostatní, samozřejmě až na tu občanskou neposlušnost, která asi nejvíc vadí. Od Zifčáka dostali nadělenou satisfacku, od Havla vlastně Bezmoc bezmocných, od Santa Klause úsporné balíčky a povědomí, že ti schopní se přece musí odměnit sami, od Kalouska složenky na zaplacení státního dluhu, který nenadělali, a konečně od Zemana tvrzení, že všichni, co s ním nesouhlasí, jsou asi pussy. Je na čase tento trend konečně obrátit. Jestliže je 5 minut po 12, tak už je pozdě. Důvěru nelze donekonečna recyklovat, i když se stále divíme, jak to jde snadno. Brzy bude tato komodita patřit mezi neobnovitelné zdroje. Kéž by všichni lidé dobré vůle našli pod stromečkem záchranné kolo, aby nemuseli utonout v politickém bordelu. Tím se vlastně pomyslně vracíme opět k původním pramenům svatosti.

Rypouš Sloní

O farmářské bídě, holosečích a bezpečném přechodu

Farmářské trhy v Újezdě nad Lesy

Myšlenka dobrá, realizace pokulhává.

Každou sobotu se konají na parkovišti u polyfunkčního centra Level mezi 8. a 12. hodinou farmářské trhy. Každý, kdo je navštívil, si sám může udělat obrázek o jejich kvalitě, speciálně navštíví-li podobné trhy v sobotu v Klánovicích. Ten rozdíl v kvalitě, vybavenosti a nabídce zboží je do očí bijící. Navíc problematické parkování, stísněný prostor a zastrčenost plochy u Levelu neskýtají žádnou velkou možnost k nějakému vylepšení.

A tak by určitě stálo za úvahu nabídnout provozování trhu někomu, kdo bude schopen dát zdejším trhům „omlazující kůru" a obléknout je do modernějšího hávu.

V Újezdě je určitě dostatek podnikatelů, kteří by byli schopni trhy pořádat, pokud možno na nějakém vhodnějším a lépe přístupném místě, zajistit skutečné farmářské produkty a dodat tak zdejším trhům lepší image, která přitáhne občany i z blízkého okolí.

Jiří Lameš

Újezd nad Lesy nebo nad holosečemi?

Bezesporu jednou z hlavních předností bydlení v Újezdě nad Lesy je blízkost Klánovického lesa. Jenže v posledních letech dochází v Klánovickém lese k dříve nevídanému rozsahu těžby stromů, zejména kolem trati z Klánovic do Úval a v prostoru od této trati směrem k Újezdu (nemluvím o těžbě vyvolané modernizací trati). Těžba se provádí vesměs holosečemi.

Za hlavní problém považuji to, že většinu Klánovického lesa obhospodařují Lesy ČR, tedy organizace jednoznačně zaměřená na zisk. Když se vezme v úvahu to, že podstatná část Klánovického lesa je vyhlášena jako chráněné území, tím víc je postiženo území bez této ochrany, což je bohužel výše zmíněná část lesa.

Z hlediska Lesů ČR je tento stav jasný: les se nachází na „lautr" rovině s dostatkem přístupových cest, kde je těžba mnohem levnější než na těžko přístupných místech. Jak ale např. vypadají cesty v Klánovickém lese po těžbě, dokládají obrázky.

V jiných lesích na území hl. m. Prahy, kde hospodaří Pražské lesy, se těží probírkou a pouze tam, kde je to kvůli stavu lesa skutečně potřeba, o čemž je možno se kdekoli jinde v Praze přesvědčit.

Na rozdíl od MČ Klánovice, která se alespoň jasně vyjádřila, že požaduje těžbu formou probírky a bez těžkých mechanismů, vedení MČ Újezd nad Lesy k tomu jen blahosklonně přihlíželo, aniž by vyjádřilo jakoukoli připomínku. Je to tím víc zarážející, že po celou dobu minulých 4 let vyhlašovalo, jaké úsilí vyvíjí pro ochranu přírody. Je hezké bojovat proti golfu, s nímž ani já nesouhlasím vzhledem k tomu, že asi 4 km vedle je velké hřiště na Černém Mostě a další u Mstětic. Jenže holiny, které se těžbou vytvářejí, jsou přinejmenším stejně špatné.

Lesy ČR údajně těží podle plánu. Je ovšem otázkou, jestli ten plán je správný a únosný. Pro nás „starší dorostence" je slabá útěcha v tom, že vytěžené holiny se většinou do několika let znovu zalesňují, čehož si ale už moc neužijeme.

Lesy ČR vyhlásily, že v roce 2015 je jejich záměrem zvýšit zisk asi o 25 %. To nám nedává dobrou naději do budoucna, a to i přes minulé sliby Lesů ČR, že prý nebudou těžbu zvyšovat. Doufejme, že nové vedení MČ Prahy 21 věnuje této otázce větší pozornost, i když bude třeba méně mluvit o ochraně přírody.

Marcel Marek

P.S. V poslední době jsou na vstupech do lesa vyvěšovány cedule s nápisem „Kácení stromů – vstup na vlastní nebezpečí". Nabízí se potom otázka, na čí nebezpečí by byl vstup v případě, že by se nekácelo (kéž by!)?

Bezpečný přechod

O tom, jak zajistit bezpečnost chodců na přechodu bez neúčinných pokut a botiček, se lze přesvědčit na různých místech v Praze. Před přechodem je vyznačen prostor zákazu zastavení a pro arogantní řidiče je navíc vybaven zábranami. Jak jednoduché. Řešení je vhodné např. pro křižovatku Rohožnická x Zlivská. Zdali pak se probere i naše dopravní komise, v které je „vševědec" Slezák z územního plánování?

Petr Duchek

Veselý cyklista

Víte, že v Újezdě nad Lesy žije syn legendy československé cyklistiky, všestranného závodníka, držitele šestadvaceti titulů mistra republiky a prvního československého vítěze Závodu míru - Jana Veselého?

V roce 1949 se stal vítězem Závodu míru, v letech 1952 a 1955 byl druhý, čtyřikrát byl členem vítězného družstva v tomto závodě, sám vyhrál šestnáct etap. Na startu kdysi slavného závodu stál sedmkrát. V roce 1952 se zúčastnil olympijských her v Helsinkách. Jako první cyklista zajel proslulý závod Praha – Karlovy Vary – Praha pod osm hodin, celkem ho vyhrál osmkrát.

Nejlepšího výsledku na mistrovství světa dosáhl v roce 1949 v Kodani, kde obsadil deváté místo a nechal za sebou dalších 131 závodníků. Na OH 1952 skončil v hromadném pádu stejně jako na MS 1945. Pod olympijskými kruhy měl závodit i v roce 1948, ale těsně před odjezdem jeden z reprezentantů oslovil velmi neuctivě vysokého funkcionáře a všichni cyklisté zůstali doma.

V domácích závodech získal 26 titulů, devět ze silničního závodu jednotlivců, tři ze silnice družstev, dva z etapového závodu, osm ze závodu do vrchu, dva ze stíhačky jednotlivců na dráze, dva z cyklokrosu.

Do svého posledního ročníku Závodu míru v roce 1957 nastoupil spíš z donucení. Bylo mu 34 let a neměl formu. Když vzdal, vzali to tehdejší funkcionáři jako provokaci a náš nejlepší závodník se ocitl v nemilosti. Skandálně byl vyhnán z cyklistiky a přišel o veškeré tituly.

Syn Jan se před několika týdny účastnil slavnostního vyhlášení Krále cyklistiky 2014, kde při této příležitosti byl jeho otec jako první uveden do cyklistické Síně slávy, bohužel im memoriam.

Foto zleva - Honza Veselý s cyklistickými velikány: **Jan Smolík** – vítěz Závodu míru v roce 1964, **Jindřich Pospíšil** – 20násobný mistr světa a 25násobný mistr republiky v kolové a **Jiří Daler** – olympijský vítěz z roku 1964 ve stíhacím závodě.

Článek vznikl z rozhovoru s Honzou Veselým a jím poskytnutých materiálů a informací.

Honza Veselý a Petr Duchek

I s handicapem se dá vítězit

V roce 1902 dozrála v hlavách dvou francouzských novinářů, Henriho Desgrange a Géoa Lefevre, myšlenka uspořádat nejnáročnější a nejdelší cyklistický závod. Na start prvního ročníku Tour de France se postavilo 1. července 1903 celkem 60 jezdců.

„**O** padesát let později získal můj táta na Závodě míru stříbrnou medaili a já jsem na podzim stejného roku spatřil světlo světa. Už ve 3 letech jsem měl to štěstí, že jsem již mohl mít kolo a mohl tak testovat co vydrží má kolena na prašných cestách. Závodní cyklistiku jsem samozřejmě vyzkoušel také, necelé dva roky jsem jezdil za TJ Favorit, výsledky vcelku dobré, ale mě to prostě nebavilo. Proto jsem kolo raději vyměnil za volejbalový míč. Říká se, že jablko nepadá daleko od stromu, ale v mém případě se to cyklistické jablko asi zakutálelo trochu dále. Cyklistiku jsem přesto nepřestal mít rád, stále jsem sledoval dění kolem cyklistiky a jezdil rekreačně na horském kole. Výrazná změna u mě nastala po přečtení článku v regionálních novinách **„I s handicapem se dá vítězit"**. Hlavní postavou byl handicapovaný cyklista **Pavel Opl,** který ve mně probudil ty doposud spící cyklistické geny.

Osud Pavla a jeho odhodlání s tím něco dělat, nevzdávat to, bojovat s nepřízní osudu za pomoci sportu a tricyklu, tak to mě opravdu dostalo.

Vzpomněl jsem si na mého tátu, který si na kole i v životě také prožil své, samozřejmě trochu jinak než Pavel, ale přes všechny útrapy byl srdečný a usměvavý člověk. Nikdy neztratil smysl pro hru fair play a rovné zápolení. Přátelství a kamarádství bylo vždy na stupnici hodnot nejvýše a těchto hodnot si velmi cenil v soukromí i na sportovním poli. Můj táta byl vždy férovej chlap, buldok a dříč, a Pavel je úplně stejný. Proto jsem ani minutu neváhal a rozhodl se s Pavlem spolupracovat a pomáhat mu v jeho sportovní cyklistické kariéře. A když mi prozradil svůj celoživotní sen, bylo zcela rozhodnuto. Možná se to daleko zakutálené jablko díky Pavlovi přikutálelo k tomu cyklistickému stromu trochu blíž. Pavlův sen se tak stal trochu i mým snem," rozpovídal se Honza Veselý.

Projekt na splnění jednoho velkého snu handicapovaného cyklisty Pavla Opla – projet několik etap „staré dámy," jak se slavné Tour de France přezdívá, právě začíná.

„**Už** letos jste mohli mít to štěstí a potkat mně a Pavla na svém tricyklu na silnicích v Újezdě. Jedna tréninková trasa Pavla totiž vede z Čakovic až k nám do Újezda. Jednou to Pavel zkusil dojet opravdu až ke mně domů do Hodkovské ulice, bylo to poprvé a na-

naposledy. Za devět let co bydlím u „újezdského tankodromu" jsem totiž poprvé v této ulici spatřil cyklistu na silničním kole a navíc na „tříkolce". Jenom silničář sebevrah by se vrhl do Hodkovské. Ta je průjezdná pouze a jedině off roadem nebo na horském kole," uzavřel své vyprávění syn slavné legendy československé cyklistiky.

Jak začal Pavel jezdit na tříkolce Loped, jak začal trénovat, jak objevil Lance Armstronga a jak se připravujeme na Tour se dočtete až příštím čísle.

Pavel OPL
Narodil se 24.12.1985 v Praze s diagnózou DMO – dětská mozková obrna.
Vzdělání dokončil v Jedličkově ústavu v Praze.
Od dětství se věnoval plavání, později cyklistice.
Od roku 2000 je úspěšným českým tricyklistou v kategorii T1.

Honza Veselý a Petr Duchek

Cyklo rallye „Z Rohožníku přes Rohožník na Rohožník"

Od té doby, co jsme zjistili, že v Dubči je lom, který má stejné jméno jako naše sídliště v Újezdě nad Lesy, tedy Rohožník, jsme plánovali, že se jednoho dne vydáme se „Štěňaty" na odpolední cyklovýpravu nazvanou „Z Rohožníku přes Rohožník na Rohožník". Protože máme ale naše „Štěňata" rádi, chtěli jsme co největší část vést mimo hlavní silnice po cyklostezkách.

Den „D" nastal v sobotu 27. září, kdy sice svítilo sluníčko, ale hlavní bylo, že nová cyklostezka v Čentické ulici propojila naši plánovanou trasu z Rohožníku s cyklostezkou na Blatově a tak už nic nestálo naší výpravě v cestě. K našemu úžasu místo plánovaných šesti dětí se jich objevilo o dvanáct víc a většina ve vzorných žlutých bezpečnostních vestách, takže jsme z dálky mohli připomínat houf kuřat (nebo kanárků). Malý problém jsme měli jenom s bezpečným napojením právě na cyklo stezku v Čentické ulici. Ulice Hulická je směrem ke Staroklánovické jednosměrná a souběžná ulice Hrádkova zase ústí na hlavní v místě kde není přechod. Navíc je pod mírným kopečkem. Ale všechny těžkosti jsme překonali, na Blatově „posbírali" zbytek dětí a vyrazili směr Běchovice a Dubeč.

První zastávka nás čekala v areálu „Panské zahrady", kterou některá „Štěňata" uvítala v domnění, že jsme už u cíle. Vyvedli jsme je z omylu a potom i do areálu, kde se vzápětí rozprchla. Kromě klouzaček a vyhlídkové věže je zaujaly i husy, některými zpočátku z dálky pokládané za labutě, ale z blízka pak už určené správně. Za co nás pokládaly husy, nevíme, ale myslím, že vzhledem k tomu, že syčíce na nás se vzdálily do klidného koutu rybníka, odhadly nás správně.

Naše další cesta už vedla do lomu Rohožník na okraji Dubče. Původní název Rohožníku byl Rohozný vrch. Dřívější pojmenování bylo odvozeno od rákosí, které hojně rostlo v mokřadech dříve obklopujících kopec a kterému se ve staročeštině říkalo rohoz.

To, že jsme lom prolezli odspoda nahoru a naopak, je myslím samozřejmostí. Každý si našel na cestách kamínek, který si odnesl na památku, ale nebojte se, můžete se do rohožnického lomu vypravit i po naší návštěvě, ještě tam jsou.

Než jsme lom opustili, zanechali jsme ve škvíře mezi kameny i malý vzkaz příštím návštěvníkům. Ale protože vzkaz byl tajný, nemůžu ho tady uvést (další důvod, abyste lom navštívili a vzkaz objevili).

Po vydatné svačině nás už čekala stejně náročná cesta zpátky a po návratu na sídliště Rohožník jsme dumali: „Bylo i tady kdysi rákosí?"

Honza Jacek

Bravo, klubovny se pohnuly

Tak a rychle musím uvést ten titulek na pravou míru – aby se někdo nelekl, že se skautské klubovny pohnuly více do přilehlého lesa a že jim hrozí zánik. To by byl „posun" k horšímu, ale mně jde o posun opačný, tedy k lepšímu.

Je pravdou, že až do minulé čtvrtiny letošního roku se nenápadně posunovaly tím horším směrem. Nebyla to tak úplně jejich vina, protože původně byly stavěny jako provizorní zázemí pro dělníky, kteří stavěli zdejší sídliště, a nepočítalo se samozřejmě s jejich delší životností. Ten posun k lepšímu nastal díky několika okolnostem, které se potkaly ve správný čas na správném místě. První okolností bylo, že se do vyřešení celé situace kolem kluboven zapojili rodiče dětí a také vedoucí z našeho spolku. Druhou, že na „Čajích o páté" se nám podařilo alespoň trochu přesvědčit vedení radnice o tom, že obnova kluboven je řešitelná i s nižšími náklady než se původně počítalo. Třetí a asi nejdůležitější okolností bylo, že to všichni pochopili, ledy roztály (no, pravda, bylo jaro) a rozjela se jednání a spolupráce. Za to každopádně patří všem dík, i když se vkrádá nesmělá a jistě scestná myšlenka: „Byli bychom tam, kde jsme teď, kdybychom dále mlčeli a čekali?" Ale myšlenka nemyšlenka, stejně děkujeme.

Mezitím proběhly obecní volby a my

jsme s potěšením zjistili, že některé kandidující strany měly obnovu našich kluboven ve svých volebních programech. A zatím to vypadá tak, že nejenom v programech, ale že se programy pomalu začínají přesunovat i do praxe. V říjnu nám končila dlouhodobá smlouva na pronájem kluboven a nová smlouva už je připravena. Je totiž pro nás dost důležitá – je jasné, že nebudeme čekat, že vše za nás vyřeší ostatní, ale jednak pomocí částečného finančního příspěvku od ústředí a také pomocí bývalých členů jsme schopni některé opravy a úpravy kluboven zvládnout svépomocí.

Takže teď držíme palce, aby vše dobře dopadlo. Ale nebudeme je držet stále. Jakmile se začne s opravami, palce pustíme a připojíme se, abychom zase byli ve svých klubovnách u lesa.

Filmoví fajnšmekři si možná vzpomenou na film „Jáchyme, hoď ho do stroje" ve kterém zazněla věta: „Nemusí pršet, hlavně když kape," ale takový větší deštíček by taky nebyl na škodu.

Honza Jacek

Čepičkář

„**Dva** uniformovaní si přišli do Reduty pro Václava Havla nebo Jiřího Dienstbiera, kteří tam samozřejmě byli. To policajtům nemohlo projít. Pavel Týc, tehdejší šéf Reduty, mě chytil a řekl mi, že s tím musím něco udělat. Ať si s tím poradím, aby ti dva mohli zmizet.

Byla to bláznivina, ale zabrala. Já se prosmekl okolo těch policajtů, sebral jim z hlav čepice a byl jsem v prachu. Co mohli „chudáci esenbáci" dělat. Čepice byly erární, patřily Československé socialistické republice, tak je museli chránit. Co jim nakonec bylo do nějakého Havla. Toho si chytí jindy. Policejní majetek je přednější.

Tak začala nádherná honička, které skončila až někde uprostřed Václavského náměstí. Kde mi zablokovalo cestu přivolané hlídkové auto. Hned si mě do auta posadili a odvezli do vazby do Bartolomějské. Povolali i nějakého psychiatra z Bohnic, aby zjistili, co je to vlastně za cvoka, který krade policejní čepice.

Napadla mě naprosto nesmyslná výmluva, že jsem začínající sběratel čepic. Okamžitě vyjela policejní skupina do našeho bytu ve Vysočanech, kde skutečně našli asi šest čepic. Ve skutečnosti to bylo tatínkova stará policajtská helma, jeho památeční lodička a pár uměleckých baretů strýčků malířů. Navíc maminka, moudrá paní, která tušila, o co jde, potvrdila, že její syn začíná čepice sbírat. Když se esenbáci vrátili a potvrdili delikventovu sběratelskou zálibu, vyšetřovatel se zeptal, proč jsem ale sebral čepice dvě. „Přece abych měl jednu na výměnu. To je jako u známek, taky se na burzách mění." To už vyšetřovatelům stačilo. Uznali, že jsem pitomec, který neví, která bije, a vyhodili mě s tím, že si na mě budou dávat pozor.

Dávali. Hlavně před výročím 21. srpna …"

František Kollman

(Ukázka z autobiografického vyprávění pro knihu *Laskavý samuraj – učitel tichého zabíjení*)

Mýtus o nutném konfidentství dostává trhliny

Po přečtení včerejšího blogu Jana Berwida Buquoye, který se snaží mediálně narovnat působení Andreje Babiše v StB, cítím povinnost se k tématu vjádřit. Do české společnosti se totiž snaží Babiš a jeho přívrženci zasadit semínko, že každý, kdo měl v minulém režimu něco společného se zahraničním obchodem, byl v područí strany nebo státní bezpečnosti. To však není pravda.

Já jsem začal svoji kariéru v roce 1983 na Strojexportu, kde jsem pracoval na postu vedoucího oddělení dovozu montáží a měl jsem pod sebou čtyři podřízené. Strana a vláda mi natolik „věřila", že mi ani nedaly služební pas a já, přestože jsem zodpovídal za dovoz od cca 80 západních firem, jsem nesměl do roku 1989 nikam na západ vycestovat.

Jak jsem po mnoha letech zjistil, StB byl na mně dokonce veden spis s krycím označením Šárka, ve kterém je, mimo jiné, v jedné svodce o mně napsáno: „Nenávidí socialistické zřízení a kritizuje vše sovětské."

Když jsem poté v 90. letech vstoupil do české diplomacie, na ministerstvu zahraničí jsem bez problému získal bezpečnostní prověrku na nejvyšší stupeň přísně tajné.

Snad tento útržek z mého životopisu alespoň částečně přispěje ke změně názoru. Není pravda, že každý, kdo pracoval ve Strojexportu, či se jinak motal kolem zahraničního obchodu, byl automaticky konfidentem! **Milan Šarapatka, poslanec**

(článek vyšel na www.hnutiusvit.cz)

SMLUVNÍ CENY
www.sute-pisky.cz
AUTODOPRAVA
Milan Petružálek, Novozámecká 520, 190 12 Praha 9
mobil.: 603 242 142
tel.: 281 931 419, fax: 281 931 512

- odvoz kontejnery
- sutě, odpad, písky
- recykláty, tříděná zemina
- přeprava materiálu
- multikára, Avia, Iveco, Tatra
- zemní - výkopové práce, demolice

NÁKLADNÍ PŘEPRAVA
nákladní doprava vozy Iveco Eurocargo, Avia
OSOBNÍ PŘEPRAVA
přeprava osob mikrobusy Ford Transit nebo VW Caravelle s klimatizací
STĚHOVÁNÍ
zajistíme kompletní servis při stěhování vašeho bytu nebo firmy.
ŠTOLOVSKÝ AUTODOPRAVA
Po dohodě přepravíme cokoli do 12 tun
tel: +420 608 201 110
web: autodopravastolovsky.cz
mail: 608201110@seznam.cz
Praha 9

JaP
Jaroslav Pitrák
Autoservis
Mechanické,
Karosářské a
Lakýrnické opravy
tel: 731 188 651
www.autojap.net
j.pitrak@autojap.net , autojap@seznam.cz
Areál VÚ Běchovice, 190 11 - Praha 9

TOPNÁ SEZÓNA JE ZDE
Ján Porubský
kominický mistr
tel: 737521413

PRO-6 centrum vašeho sportu
najdi si svůj sport..

ZUMBA
K2 HIKING
PILATES
SPINNING
DietFitness
POWER JOGA
BODY FORM
TRX
Kruhové cvičení
SQUASH
RICOCHET
Pinec

SportCentrum PRO-6, Za Černým mostem 1425, Praha 9
www.pro-6.cz, Email: klub@pro-6.cz, tel: 281 941 000

SOUKROMNÍCI

Děkujeme všem spoluobčanům, kteří nám dali důvěru ve volbách do obecního zastupitelstva. Dík patří také všem sponzorům uvedeným v našem předvolebním letáku. V neposlední řadě děkujeme našim kandidátům, vážíme si jejich odvahy a odhodlání. Podle ohlasu se naše předvolební setkání - SRAZ VETERÁNŮ velice líbilo, děkujeme všem účastníkům a těšíme se opět za rok. Rádi přivítáme další majitele těch krásných starých vozidel. Blahopřejeme vítězům voleb a přejeme šťastnou ruku při sestavování koalice ku prospěchu našeho ÚJEZDA.

KLUB STRANY SOUKROMNÍKŮ
V ÚJEZDĚ NAD LESY
www.sp21.cz
info@sp21.cz
602 204 993

Více fotografií najdete zde:
soukromnici.rajce.idnes.cz

Tento inzerát měl být otištěn v Újezdském zpravodaji na výzvu redakce. Nebyl ...

		3		7		8		
	7			2	5		4	
	8				4	5		
4					3			9
				5				
2			1					5
		1	5				7	
	5		3	8			9	
		4		1		2		

O Štědrém dnu

O štědrém dnu
zavinila malá myška
zkrat na elektrickém vedení.
Zhasly lustry a lampy,
miliony watů.
Náhle ve městě
vše ztmavlo a ztichlo.
Rádio a televize nefungovaly,
každý si musel
"Nesem vám noviny"
zazpívat sám.
A kdesi kdosi
zapálil malé světýlko
a řekl svému dítěti:
"Neboj se!"

Vánoce

Sníh padá na louky
a v městech do ulic,
svět je jak od mouky,
chumelí čím dál víc,
vločky si sedly na
okenní rám,
Vánoce už zas jdou
k nám.

V kádích se blýskají
šupiny kapříků,
lidé se dívají
do výloh z chodníků,
i já už vybírám co
komu dám,
Vánoce už zas jdou
k nám.

Pod lampou věšíme
zas podle pověstí,
smrkovou větvičku
a jmelí pro štěstí,
pro štěstí sobě i všem,
které znám,
Vánoce už zas jdou
k nám.

Už voní purpura,
už svítí stromečky
a vločky za oknem
skáčou jak ovečky,
už jsou tu nejhezčí
dny, jaké znám,
Vánoce už přišly
k nám.

Kouzelný zvoneček

Kouzelný zvoneček
brzy nám zacinká
rozsvítí stromeček,
zbývá jen chvilinka.

Zazvonil zvoneček
vánoční písničku,
každý se podívá,
copak má v balíčku.

A tak nám zvoneček
odhalil tajemství,
všichni se vrátili
ve mžiku do dětství.

Malou ukázkou z toho, co vás čeká (nebo už čekalo) na vánoční besídce „Štěňat", přeje redakční rada časopisu SÚL všem čtenářům hezké Vánoce.

Mailové spojení: s-u-l@seznam.cz
Šéfredaktor: Petr Duchek
Ilustrace: František Kollman a Libuše Josefy
Vydal: Petr Duchek, Praha 9, IČ 10137301
Vánoční obrázek na titulní straně: František Kollman
Pro kontrolory, rejpaly a šťouraly: povoleno MK ČR E 20357

Nemáte-li možnost mailovat - tel. kontakt (spíše sms): 602 270 253
Redakční rada: Jan Jacek, Jiří Lameš, Ladislav Marek, Jan Veselý
Jazykové korektury: Jana Kudláčková
Otištěné příspěvky nemusí vyjadřovat názor vydavatele.

ZDARMA, náklad 3500 ks

Copyright © 2011